

3 Og da Jesus gik over igen ved både til den anden side, mange folk samlede til ham. Og han var nede ved søen. Og se, kom der en af synagogeforstanderne, Jairus af navnet. Og da han så ham, faldt han ned for hans fødder og bad ham meget, og sagde, Min lille datter ligger for døden. Komme og lægge din hænder på hende så hun kan blive helbredt, og hun skal leve. Og gik han med ham. Og mange folk fulgte ham og overfyldt ham.

² Og en bestemt kvinde som havde blødninger på tolv år - og havde døjet meget af mange læger, og havde brugt alt, hvad hun havde, og var ikke bedre, men hellere fået det værre – da hun havde hørt om Jesus, kom hun i skaren bagfra og rørte ved hans kappe; for hun sagde, hvis jeg må kun rører ved hans tøj, bliver jeg hel. Og straks udtørredes kilden til hendes blødninger, og hun følte i kroppen at hun var blevet helbredt af denne plage.

³ Og Jesus, fordi han straks vidst i sig selv at dyd havde udgik fra ham, vendte sig rundt i skaren og sagde, Hvem rørte ved mit tøj? Og hans disciple sagde til ham, Du ser skaren der fylder dig, og sige dig, Hvem rørte ved mig? Og han så sig omkring for at se hende der havde gjort det. Og kvinden, der frygte og skælvende, og vidst hvad der var gjort i hende, kom og faldt ned for ham og fortalte ham hele sandheden. Og han sagde til hende, Datter, din tro har gjort dig hel. Gå i fred og vær hel for din plage.

⁴ Endnu mens han talte, kom der en mand fra synagogeforstanderens hus, som sagde, Din datter er død. Hvorfor generer du Mesteren mere? Så snart som han talte, Jesus hørte ordet der blev sagt, sagde han til synagogeforstanderens, Være ikke bange; kun holder overbevisning. Og han tillod ingen at følge ham, kun Peter, og Jakob, og Johannes Jakobs bror.

⁵ Og han kommer til synagogeforstanderens hus, og ser uroligheden og dem der græd og jamrede meget. Og da han havde gik ind, sagde han til dem, Hvorfor gøre I denne postyr og græde? Den unge pige er ikke død, men sover. Og de lo ham til hån. Men da han havde dem forlade ud, tager han den unge piges fader og moder, og dem der var hos ham, og gik ind hvor den unge pige lå. Og han tog den unge pige ved hånden og sagde til hende, Talitha kumi – som (fortolket) er, Unge pige, jeg siger til dig, rejs op. Og straks stod pigen op og gå; for hun var tolv år gammel. Og de blev forbløffet med en store forbavelse. Og han befalede dem strengt at ingen skulle kende det, og befalt at hun skulle have noget at spise.

⁶ Og han gik ud derfra og kom ind til sin egen land, og hans disciple fulgte ham. Og da Sabbatsdagen kom, begyndte han at undervise i synagogen. Og mange der hørt blev forbløffet på hans ord, og sagde, Hvorfra har denne mand alt det? Og hvad visdom er den der er givet ham, at sådan mægtige gerninger bliver gjort ved hans hænder? Er det ikke tømreren, Marias søn, broder til Jakob og Joses, og Judas og Simon? Og er hans søstre ikke her hos os? Og de blev fornærmet på ham. Men Jesus sagde til dem, En profet er ikke uden ære, undtagen i sin egen land, og blandt sine slægtninge, og i sit egen hus. Og han kunne ikke gøre nogen mægtig gerning dér, bortset fra at han lagde sin hænder på nogle få syge folk og de blev helbredte. Og han undrede sig på grund af deres vantro. Og gik han omkring landsbyerne og underviste.

⁷ Og han kaldte de tolv og begyndte at sende dem frem ved to og to, og gav dem magt over urene ånder, og befaldt dem at de skulle tage noget for deres rejse bortset fra en stav alene – ingen skrot, heller ikke brød, heller ikke penge i deres punge – men skulle de have sandaler på og ikke tage to kjortler. Og han sagde til dem, I hvor som helst I kommer ind i et hus, dér skal I blive boende til I afgår fra denne sted. Og hvem som helst der ikke vil tage imod jer eller høre på jer, når I gå derfra, ryst støvet af jeres fødder for et vidnesbyrd imod dem. Sandelig siger jeg til jer, det skal være mere tålelig for Sodom og Gomorra i dommens dag en for denne by. Og gik de ud og forkyndede at mennesker skulle omvende sig, og de kaste ud mange djævla, og salvede mange der var syge med olie og de blev helbredte.

⁸ Og kong Herodes hørte om Jesus (for hans navn var blevet spredte rundt) og han sagde at Johannes Døber var stået op fra de døde, og derfor mægtige gerninger viser frem i ham. Andre sagde at det er Elias. Og andre sagde at det er en profet, eller som en af de profeter. Men da Herodes hørte om

ham, sagde han, Den er Johannes som jeg halshugget; han er opstået fra døden.

⁹ For Herodes selv havde sendte frem og gred fat i Johhanes og bundet ham i fængsel for Herodias, sin broder Filips hustru skyld, for han havde giftet sig med hende; for Johannes havde sagde til Herodes, Det er ikke lovlig for dig at have din broders hustru. Herodias derfor havde en skænderi mod ham og ville have slået ham ihjel, men hun kunne ikke; for Herodes var bange for Johannes, fordi han vidste at han var en retfærdig og hellig mand, og en der frygte Gud og holdte at tilbede ham; og da han hørte ham, han gjort meget for ham, og hørt ham med glæde.

¹⁰ Men Herodes fødselsdag kom, lavet han en aftensmad for sine herre, høj kaptajner, og ypperstepræsterne af Galilæa. Og da Herodias' datter kom ind og dansede, og glæder Herodes og dem der sad hos ham, kongen sagde til den unge pige, Bed mig om hvad som helst du ønsker, og jeg vil give dig. Og med ed lovede han hende, Hvad som helst du skal beder mig, vil jeg give dig, til halvdelen af mit rige. Og hun gik frem og sagde til sin moder, Hvad skal jeg bede om? Og hun sagde, Johannes Døbers hoved.

¹¹ Og skyndte hun sig direkte til kongen og bad, og sagde, Jeg ønsker at du straks giver mig, Johannes Døbers hoved i et fad. Og kongen blev meget ked af det. Men for sin ed skyld og skylden af dem der sad hos ham, ville han ikke afvise hende. Og straks sendte kongen en bøddel og befaldt hans hoved blive bragt. Og han gik og halshuggede ham i fængslet, og han bragte hans hoved i et fad og gav det til den unge pige, og den unge pige gav det til sin moder. Og da Johannes' disciple hørte om det, kom de og tog hans lig op og lagde det i en grav.